

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Nu går jeg da ud fra, at fru Line Barfod også er tilhænger af en optimal ressourceudnyttelse. Hvis det ikke skulle være tilfældet, så synes jeg da, fru Line Barfod skulle udnytte muligheden i sin ordførertale til at forklare, hvorfor hun ikke ønsker en optimal ressourceudnyttelse. Det tror jeg faktisk at langt den største del af den danske befolkning er enig i.

Nuvel, vi skal betale skat, det er surt. Men når skatten er betalt, så skal vi også have maksimal valuta for pengene. Og der er det, jeg er overbevist om, at den kommunalreform, som vi får etableret, på sigt vil være den bedst mulige garanti for, at vi får en optimal ressourceudnyttelse.

Det er ikke noget med, at man så skal ud og fyre en hel masse mennesker. Men det kan være noget med, at man kan tilrettelægge tingene sådan, at der så bliver muligheder for at kunne opfylde de demografisk betingede opgavestigninger, vi får, så de ganske mange flere ældre f.eks. også kan få en god service.

Og de første år: Ja, nu må vi lige se, hvordan kommunalreformen i det hele taget bliver striket sammen, før vi tager konkret stilling til det. Men det er da klart, at hvis kommunerne vil indhøste effektiviseringsgevinsten efterfølgende, så må de nu altså også bidrage til investeringen. Sådan er det normalt i virkelighedens verden, og sådan vil det naturligvis også være her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Knud Erik Kirkegaard. Det bliver hermed hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Morten Helveg Petersen, ikke kan være til stede, skal jeg gøre nogle bemærkninger. Det er i øvrigt ikke nyt for mig at diskutere SF's rituelle forslag her ved forårstide. Det har jeg såmænd også gjort som økonomiminister engang. Så jeg kender til det.

Det er lige så rituel, at også Det Radikale Venstre tilkendegiver, at vi nu engang har den holdning, at regeringen må forhandle med amter og kommuner, forhåbentlig nå frem til et resultat, som man må fremlægge, og at regeringen derefter må stå til ansvar for forhandlingsresultatet. Det er den mest hensigtsmæssige tilrettelæggelse af forløbet, og jeg kan faktisk ikke se, at det med fornuft kan gøres på anden måde.

Det er selvfølgelig ikke ensbetydende med, at Det Radikale Venstre ikke er kritisk, ja, endda på nogle punkter overordentlig kritisk over for centrale dele af regeringens økonomiske politik. Noget af det har været nævnt i debatten.

Vi er meget kritiske over for skattestoppet, forårspakken, ældrecheck, Løkkeposen. Vi finder, at disse tiltag og andre er uhensigtsmæssige i den samlede økonomiske politik og kan ikke ganske genkende det billede, som finansministeren tegner af den danske offentlige sektor og af det danske samfund og slet ikke, fordi der er en fundamental ting, der mangler, nemlig højere vækst. På vækstområdet har regeringen jo netop slet ikke lykkedes med sin politik.

Det er rigtigt, som finansministeren siger, at man selvfølgelig her forhandler for 2005. Og der skal ikke komme en ny kommunalreform i 2005. Så alting er tilsyneladende, som det plejer at være. Her tror jeg, finansministeren er lidt for optimistisk.

På en række områder vil kloge kommuner da allerede nu begynde at skele til: Hvad skal der ske med min kommune? Hvordan tegner økonomien sig for min kommune i 2005 og i lyset af fremtidsudsigterne? Og de vil selvfølgelig meget nøje vurdere: Hvad skal vi bruge til investeringer? Det har været inde i debatten.

Det vil også blive diskuteret, hvorledes den manglende udligningsreform påvirker vores fremtid. Det vil også blive diskuteret, hvilke personale-dispositioner man skal foretage eller ikke foretage i den pågældende kommune i lyset af, at en kommunalreform står for døren.

Så jeg tror, at mange kommunalbestyrelser vil se aftalen for 2005 netop i lyset af den enkelte kommunes fremtidsudsigter.

Så har jeg lyst til at gøre en enkelt bemærkning til hr. Knud Erik Kirkegaard. Jeg er helt enig i, at man skal tilstræbe den bedst mulige udnyttelse af de ressourcer, der stilles rådighed. Hvem kunne være uenig i det?

Kl. 11.55

Men der er et stort problem knyttet til netop plejeområdet. Netop på plejeområdet, hvor mennesker plejer andre mennesker, er der jo grænser for effektivisering, der er grænser for, hvor få minutter man kan bruge til et hjemme-hjælpsbesøg, hvor lidt tid læger og sygeplejersker har til at tale med de syge osv., det, som ikke lige har med den helt konkrete behandling at gøre.

Det er jo et af den offentlige sektors store problemer, at effektivisering netop på de menneske-